

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1092/2023
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Милић, адвокат из ..., против тужене Основне Школе „Момчило Настасијевић“ из Горњег Милановца, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1886/22 од 12.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1886/22 од 12.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1886/22 од 12.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П1 131/20 од 03.03.2022. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио обавезивање тужене да му надокнади материјалну штету због неувећања коефицијента за обрачун плате за период од 01.01.2017. године до 30.11.2020. године у износу од 14.513,51 динара са законском затезном каматом почев од 23.11.2021. године до исплате, као и износ од 3.246,79 динара на име обрачунате законске затезне камате на појединачно доспела месечна потраживања до дана вештачења 22.11.2021. године. Тужилац је обавезан да туженој надокнади парничне трошкове у износу од 58.550,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1886/22 од 12.10.2022. године, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни касациони суд о ревизији одлучи као о посебној, пошто је у

идентичној чињеничној ситуацији Апелациони суд у Крагујевцу донео пресуду којом је тужбени захтев усвојио.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

У конкретном случају, одбијен је тужбени захтев за исплату износа накнаде у висини од 10% плате за додатни рад са ученицима са посебним потребама због сметњи у развоју, из разлога што је по чињеничном утврђењу у спорном периоду тужилац, наставник ..., обављао часове са 10% утврђене норме. Тужилац није био члан тима за пружање додатне подршке ученицима са посебним потребама, није достављао индивидуални образовни план, који би подразумевао програм прилагођавања или измењени програм, наставни предмет ... није одређен као предмет за који постоји потреба за додатну подршку, нити је предвиђено доношење планова и извештаја наставника у вези поступања са ученицима који имају сметње у развоју. Код оваквих чињеница, одлука суда заснована је на члану 3. став 1. тачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/01 ... 86/19), те Правилнику о ближим упутствима за утврђивање права на индивидуални образовни план, његовој примени и вредновању („Службени гласник РС“ бр. 76/10), односно Правилнику истог назива који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 74/2018 и у примени је од 13.10.2018. године. Правилну примену материјалног права условљава чињенично утврђење у сваком конкретном случају. Пошто нису приложене одлуке суда о неједнаком поступању у битно истоврсној чињеничној ситуацији, а према пракси Врховног касационог суда израженој у отправљеним одлукама право на увећану плату условљава додатно радно ангажовање наставника ради подршке ученицима са посебним потребама, по оцени Врховног касационог суда не постоји ни један законски разлог да се дозволи посебна ревизија.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Уколико се тужбени захтев у парницама из радних односа односи на новчано потраживање, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је дана 28.12.2020. године, вредност предмета спора по члану 28. став 1. ЗПП је 14.513,51 динара и очигледно је испод законског износа који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић